

on vähä leida, sellepärast on terjajaid nii palju. Võta läte ja lanna hoolt!" — Mats läks ära ja oli nagu see, kellel liiga tehakse, aga ommeti hakkas tööle ja kui viimne lumi kadus, oli wangler valmis; luad peale ja pois koormaga linna. Oli rõõmus siidames aga laa uhke oma töö peale ja arwas, et iga mees pidi seisma jääma ja ime-wanglere tähele panema; kiitis ka neile, kes luude ostsid, et sedasugust wangkret ep ole weel enne olnud, käib otsekohe sõlda iseenesest, mite muud kui wasta mäge tarwis sugu tömmata. Mõni kõogitüdruk kiitis siis ka wanglere ilusa olema, ja kes kiitsid, neile andis Mats sel pärawal nagu kiituse palgaks weikeste luakeste, misla ahju nurgad wäljapühkida. Need luakesed olid tüdrukutele, kes puhtaid nurle armastasid, wääga meele järel. Aga paragu, neid tüdrukuid on meie päwil vähä, naad on nüüd suurem hull kõogi-mamselid ehk emandad, kannawad sammeti-rättikuid ehk neglisse-haubisi, mis missioni lehes alwa hinna eest wäljapakuti, peas ja klassse-kindad peas. Mis niisugused luakestega enam teewad? Kui saawad silma eest muda ärapühkida, siis on küll; toa- ja ahju-nurgad ja kõrwatagune — olgu mis on. Ahjunurka ei waata keegi, toanurga peidawad toolid ja muud asjad ära ja kõrwataguse üle palmitatakse juuksed „alla Pompatuur". — — Oh Luga-Mats, õn sul et

läksid puhutama, enne kui seda pidid nägema! Siin ajal oli enam puhtust, oli laa enam lastinust! —

Roh olgu sest küll, teiseks korrats jäägu muist! muudu lardan, kõogi-mamselid pahandawad nõnda, et wiimaks ei taha enam Luga-Matsist kuulda, ja ommeti pean temast weel kõnelema.

Matsi rõõm ja hoolikandmine läks nüüd taga suuremaks ja nagu wangler nõnda töö jooksis ta käes. Küla-rahwas armastasid poisi ita ennam ja kes wõis oli temale abiks. Üks ja teine peremees ütles wahest: „Minu heinamaal on laa kaski, leika witsu palju tahad, aga ära rifu puid ja mõtle, et mo naesterahwal luude tarwis!" Mats tegi seda ja küla-naesed ja noorikud olid sellega rahul. Ega naad tahtnud luude osta: mehed ja sulased pidid tegema; aga nüüd teawad naesed ja noorikud, et mehed luudadest suurt ei hooli, aegutades ja augutades lähawad tegema ja ei saa aru, et naene ehk noorik ilma luata ei wõi elada ega ole parem, kui soldan ilma püssita. Waata, sest asjast läks nüüd seal külas lugu hoopis teiseks: Mats tõi õigel ajal luude ja mis-sugusi? head, tugewad, mis mite ühe ehk lahe päawaga laiali ei läinud nagu warekse pesad ja Mats andis ilma hinnata, sai ju selle eest heinamaadest witsu leigata ja sai ka igaford midagi emale wia: siit piima, sealt wõid, lapsta-päid ehk larduhwolid,